

Arrest

nr. 179 353 van 13 december 2016
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guinese nationaliteit te zijn, op 13 december 2016 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 30 november 2016 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 30 november 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van Mr. M VAN WEYENBERGE, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Guinese nationaliteit te zijn, komt op 19 juli 2016 België binnen en dient een asielaanvraag in op 5 augustus 2016.

Op 16 augustus 2016 wordt aan Italië de terugname van verzoeker gevraagd.

De Italiaanse autoriteiten antwoorden hier niet op zodat zij geacht worden stilzwijgend in te stemmen met de terugname. Dit wordt hen meegedeeld op 2 september 2016.

Op 30 november 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de vaste rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (RvS 16 juni 1998, nr. 74.288) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, “Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”, Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49). *In casu* blijkt uit de bespreking van de ontvankelijkheid hieronder dat aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet wordt voldaan.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De wettelijke bepalingen

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

In casu betreft het een eerste verwijderingsmaatregel.

3.2. Toepassing van de wettelijke bepalingen

Het wordt niet betwist dat de *in casu* bestreden beslissing een verwijderingsmaatregel is.

De beslissing van 30 november 2016 waarvan in voorliggende zaak de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt gevorderd is een eerste verwijderingsmaatregel. Overeenkomstig artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet is *in casu* aldus een beroepstermijn van tien dagen aan de orde.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoeker werd ter kennis gebracht op 30 november 2016. Conform artikel 39/57, §1 derde lid *juncto* artikel 39/57, §2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet loopt de beroepstermijn vanaf de eerste dag die volgt op de datum van afgifte.

Verzoeker beschikte bijgevolg met ingang van 1 december 2016 over tien dagen om een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden. In toepassing van artikel 39/57, §2, tweede lid van de vreemdelingenwet is de vervalddag in de termijn begrepen, is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Nu de vervalddag *in casu* zaterdag 10 december 2016 was, wordt deze vervalddag van rechtswege verplaatst naar de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 12 december 2016. De laatste nuttige dag voor het indienen van het onderhavige verzoekschrift was dus maandag 12 december 2016.

Het verzoekschrift werd aan de Raad evenwel pas overgemaakt per faxbericht op dinsdag 13 december 2016. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd bijgevolg laattijdig ingediend.

3.3. Overeenkomstig artikel 39/82, § 4, derde lid van de vreemdelingenwet werd in de beschikking waarbij de partijen werden opgeroepen aangegeven dat de vordering manifest laattijdig voorkwam. Verzoeker werd dan ook in de mogelijkheid gesteld om een standpunt voor te bereiden omtrent de al dan niet laattijdigheid van zijn beroep en kreeg de mogelijkheid om aan te tonen dat de laattijdige indiening van zijn beroep aan overmacht te wijten is.

Verzoeker heeft steeds de mogelijkheid om aan te tonen dat haar laattijdigheid aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Ter zitting erkent de advocaat van verzoeker dat de onderhavige vordering is ingediend buiten de termijn van tien dagen die is bepaald bij artikel 39/57, §1 van de vreemdelingenwet. Zij legt echter uit dat het verzoekschrift wel degelijk gefaxt werd op maandag 12 december 2016, maar naar een verkeerd faxnummer. Ten bewijze hiervan legt zij een stuk neer dat de bevestiging betreft van een verzonden fax van 25 bladzijden op 12 december 2016 om 12.34 pm. De advocaat van verzoeker bevestigt dat zij dinsdagochtend 13 december 2016 de vergissing van haar medewerkster heeft ingezien en om 9.10 uur opnieuw het verzoekschrift heeft gefaxt, maar nu naar het correcte faxnummer.

Er dient te worden vastgesteld dat het op 12 december 2016 gebruikte faxnummer niet dat is van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat gebruikt moet worden voor uiterst dringende zaken, zoals duidelijk vermeld op de website van de Raad. Het betreft evenmin het nummer voor Franstalige uiterst dringende zaken, noch het algemene faxnummer van de Raad.

Op de website van de Raad wordt ook het telefoonnummer vermeld. Als de advocaat van verzoeker het vreemd vond dat er geen reactie kwam vanuit de Raad inzake het door haar ingediende verzoekschrift in uiterst dringende noodzakelijkheid, zoals zij ter zitting aangeeft, had zij in de loop van maandagnamiddag 12 december 2016 eventueel telefonisch contact kunnen opnemen met de Raad, waarna het euvel zou opgeklaard zijn. Ook dit gebeurde niet. Een vergissing in het gebruikte faxnummer kan *in casu* niet als overmacht worden aanvaard.

De Raad merkt dienaangaande op dat de beroepstermijn van openbare orde is en strikt moet worden toegepast, zodat het hem niet is toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk *ratione temporis*.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizendzestien door:

Mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

A. DE SMET